

Fédération Cynologique Internationale

Secrétariat Général: 13, Place Albert I - B 6530 THUIN (Belg.)

Standard FCI č. 148 / 09.05.2001 / D

Jezevčík (Dachshund)

ZEMĚ PŮVODU: Německo

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO ORIGINÁLU STANDARDU: 13. 3. 2001

POUŽITÍ: Lovecký pes – práce na povrchu a pod zemí

KLASIFIKACE FCI: Skupina 4 Jezevčíci
S pracovní zkouškou

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Jezevčík (der Dachshund, Dackel, Teckel) je znám od středověku. Z brakýřů byli postupně vyšlechtěni psi vhodní zejména pro lov pod zemí. Z těchto nízkonohých psů vykryštoval jezevčík, který je uznáván jako jedno z nejvšestrannějších loveckých upotřebitelných plemen. Vykazuje rovněž vynikající výkony na povrchu – například na lovech s využitím hlasitosti na stopě, při nahánkách a práci na barvě.

Nejstarším chovatelským spolkem pro jezevčíky je Německý klub chovatelů jezevčíků (der Deutsche Teckelklub 1888 e.V.) založený roku 1888. Jezevčík se již po desetiletí chová ve 3 různých velikostech (jezevčík, jezevčík trpasličí a jezevčík králičí) a ve 3 různých druzích osrstění (krátkosrstý, drsnosrstý a dlouhosrstý).

CELKOVÝ VZHLED: Nízká, krátkonohá, protáhlá, ale kompaktní stavba těla, silně osvalená, se směle vyzývavým držením hlavy a pozorným výrazem obličeje. Celkový výraz je typický pro příslušné pohlaví. Přestože má v poměru ke dlouhému tělu krátké končetiny, je velmi pohyblivý a hbitý.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: S odstupem od země odpovídajícím zhruba jedné třetině výšky v kohoutku má být délka trupu v harmonickém poměru ke kohoutkové výšce - zhruba 1 ku 1,7 až 1,8.

CHOVÁNÍ/CHARAKTER (POVAHA): Přátelské povahy, ani bázlivý, ani agresivní, s vyrovnaným temperamentem. Náruživý, vytrvalý a hbitý lovecký pes s jemným nosem.

HLAVA: Protáhlá, při pohledu shora a ze strany stejnoměrně se zužující až k nosní houbě, avšak ne špičatá. Výrazně utvářené nadočnicové oblouky. Čenich a nosní chrupavky dlouhé a štíhlé.

MOZKOVNA:

Lebka: Spíše plochá, pozvolna přecházející v lehce klenutý hřbet nosu.

Stop: Jen naznačený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Dobře vyvinutá.

Morda: Dlouhá, dostatečně široká a silná. Mordu může pes doširoka otevřít, dosahuje až do úrovně očí.

Čelisti/zuby: Silně vyvinutá horní a dolní čelist. Nůžkový skus, pravidelný a těsně uzavřený. V ideálním případě plnochrupý se 42 zuby podle zubního vzorce, se silnými, přesně do sebe zapadajícími špičáky.

Pysky: Pevně přilehlé, dobře kryjící dolní čelist.

Oči: Středně velké, oválné, dobře široce posazené, s jasným, energickým a přece přátelským výrazem, nikoli pichlavé. Barva zářivě tmavě červenohnědá až černohnědá u všech barev psů. Skelné, rybí nebo perleťové oči u skvrnitých psů nejsou žádoucí, avšak mají se tolerovat.

Slech: Vysoko, ne příliš vpředu nasazené, dostatečně, avšak ne přehnaně dlouhé, zaoblené, pohyblivé, předním okrajem přiléhající těsně k líci.

KRK: Dostatečně dlouhý, svalnatý; pevně přilehlá kůže na hrdle; lehce klenutá šíje, krk volně a vysoko nesený.

TRUP:

Horní linie z profilu: Harmonicky probíhající od šíje až k lehce spadající zádi.

Kohoutek: Výrazný.

Hřbet: Za vysokým a dlouhým kohoutkem v průběhu následujících hrudních obratlů probíhající rovně nebo lehce skloněný dozadu. Pevný a dobře osvalený.

Bedra: Silně osvalená, dostatečně dlouhá.

Zád: Široká a dostatečně dlouhá, lehce spáditá.

Hrud: Prsní kost dobře utvářená a tak silně vystupující, že se na obou stranách tvoří lehké dolíky. Hrudní koš je při pohledu zepředu oválný, při pohledu shora a ze strany prostorný, umožňující plný vývoj srdce a plic; žebra dosahují daleko dozadu. Při správné délce a úhlení lopatky a pažní kosti zakrývá přední běh při pohledu ze strany nejnižší bod linie hrudníku.

Spodní linie a břicho: Lehce vtažená.

PRUT: Ne příliš vysoko nasazen, nesený v prodloužení hřbetní linie. V poslední třetině prutu je přípustné nepatrné zakřivení.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINA:

Obecně: Silně osvalená, dobře zaúhlená; při pohledu zepředu suché, rovně postavené přední běhy o dobré síle kostí s tlapami směřujícími přímo vpřed.

Lopatky: Plasticky osvalené. Dlouhé a šikmo uložené lopatky, těsně přiléhající k hrudnímu koši.

Rameno: Stejně délky jako lopatka, postaveno k ní téměř v pravém úhlu, se silnou kostí a dobře osvalené, přiléhající k žebrům, ale volně pohyblivé.

Loket: Ani vbočený, ani vybočený.

Předloktí: Krátké, avšak tak dlouhé, že odstup od země činí asi jednu třetinu kohoutkové výšky. Pokud možno rovné.

Zápěstí: Zápěstní klouby jsou vůči sobě postavené poněkud blíže u sebe, než klouby ramenní.

Zápřstí: Zápřstí nemá při pohledu ze strany ani stát strmě, ani nápadně směřovat dopředu.

Přední tlapy: Prsty těsně přiléhající, dobře klenuté, se silnými, odolnými a pružnými polštářky a krátkými a silnými drápy. Pátý prst nemá žádnou funkci, avšak nesmí být odstraněn.

PÁNEVNÍ KONČETINA:

Obecně: Silně osvalená, v dobrém poměru k hrudní končetině. Kolenní a hlezenní klouby silně zaúhleny. Zadní běhy rovnoběžné, ani úzce, ani široce od sebe postavené.

Stehno: Silně osvalené a má být dobré délky.

Koleno: Široké a silné s výrazným zaúhlením.

Holeň: Krátká, stojící přibližně v pravém úhlu ke stehnu, dobře osvalená.

Hlezno: Silně šlachovité a suché.

Nárt: Poměrně dlouhý, vůči bérce pohyblivý, lehce dopředu zahnutý.

Zadní tlapy: Čtyři těsně přiléhající prsty, dobře klenuté. Plně spočívající na silných polštářcích.

MECHANIKA POHYBU: Pohyb má být prostorný, plynulý a s kmihem; hrudní končetiny za pohybu dosahují daleko dopředu a pohybují se nízko u země; se silným posunem a s lehce pružícím přenosem na hřbetní linii. Prut má být přítom nesen v harmonickém prodloužení hřbetní linie, lehce spáditě. V akci vykračují přední i zadní končetiny souběžně.

KŮŽE: Pevně přiléhající.

OSRSTĚNÍ:

KRÁTKOSRSTÝ

SRST: Krátká, hustá, lesklá, hladce přiléhající, pevná a tvrdá, bez neosrstěných míst.

PRUT: Jemně, plně, ale ne příliš bohatě osrstěný. Poněkud delší pesíky na spodní straně prutu se nepovažují za vadu.

BARVA:

a) Jednobarevní: Červená, červenožlutá, žlutá, všechny odstíny s černou příměsí nebo bez ní. Přednost je třeba dát čisté barvě a červenou je třeba posuzovat jako hodnotnější než červenožlutou nebo žlutou. Patří sem i psi se silnou příměsí černé. Bílá není žádoucí, ale v ojedinělých malých skvrnách není vylučující vadou. Nos a drápy černé, červenohnědá je také přípustná, ale není žádoucí.

b) Dvoubarevní: Sytá černá nebo hnědá, obě s rezavohnědými nebo žlutými odznaky (pálením) nad očima, po stranách mordy a dolního pysku, na vnitřním okraji slechů, na prsou, na vnitřních a zadních stranách běhů, na tlapách, kolem řitního otvoru a odtud asi do třetiny až poloviny spodní strany ocasu. Nos a drápy u černých psů černé, u hnědých psů hnědé. Bílá není žádoucí, ale v ojedinělých malých skvrnách není vylučující vadou. Příliš silně rozšířené pálení je nežádoucí.

c) Skvrnití (tygrovaní, žíhaní): Základní barvou je vždy tmavá barva (černá, červená nebo šedá). Žádoucí jsou nepravidelné šedé ale také béžové skvrny (nežádoucí jsou velké plotny). Nemá převažovat ani tmavá ani světlá barva. Barva žíhaného jezevčíka je červená nebo žlutá s tmavším žíháním. Nos a drápy jako u jednobarevných a dvoubarevných.

DRSNOSRSTÝ

SRST: S výjimkou mordy, obočí a slechů na celém těle podsadou prostoupený, dokonale stejnoměrně přiléhavý, hustý drátovitý krycí vlas. Na mordě je zřetelně utvářený vous. Obočí je husté. Na sleších je osrstění kratší než na těle, téměř hladké. Prut dobře a rovnoměrně, těsně přiléhavě osrstěný.

BARVA: Převážně barva světlého až tmavého divočáka, případně barva suchého listí. Dále platí barvy jako u krátkosrstého, popsané pod body a) až c).

DLOUHOSRSTÝ

SRST: Rovná, lesklá srst s podsadou, přiléhá k trupu, prodlužuje se pod krkem a na spodní straně těla, přesahuje slechy, na zadní straně běhů je zřetelně delší osrstění (praporce), své největší délky dosahuje na spodní straně prutu a tvoří tam úplnou vlajku.

BARVA: Jako u krátkosrstého, popsaná pod body a) až c)

VELIKOST A HMOTNOST:

Jezevčík: Obvod hrudníku přes 35 cm. Horní hranice hmotnosti asi 9.0 kg.

Jezevčík trpasličí: Obvod hrudníku přes 30 až do 35 cm, ve stáří minimálně 15 měsíců.

Jezevčík králičí: Obvod hrudníku až do 30 cm, ve stáří minimálně 15 měsíců.

VADY: Každou odchylku od výše uvedených bodů je nutno považovat za vadu, jejíž hodnocení by mělo být v přesném poměru ke stupni odchylky.

Při hodnocení se na zuby M3 (3. stoličky) nebere zřetel. Chybění dvou P1 (1. třehový zub) se neposuzuje jako vada.

Jako vada se posuzuje chybění jednoho P2 (2. třehový zub), pokud kromě M3 nechybí žádné další zuby, stejně tak odchylka od korektně uzavřeného nůžkového skusu, jako je například klešťový skus.

TĚŽKÉ VADY:

- Slabá, vysokonohá nebo při zemi se ploužící postava
- Jiné vady chrupu, než které jsou popsány mezi vadami popř. vylučujícími vadami.
- Skelné oči u jiných než skvrnitých psů.
- Zašpičatělé, silně svraštělé slechy.
- Tělo zavěšené v ramenou.
- Pronesený hřbet, kapří hřbet.
- Slabá bedra.
- Silně přestavěný pes (Zád' stojí výše než kohoutek).
- Příliš slabý hrudník.
- Slabiny vtažené jako u chrta.
- Špatně zaúhlená hrudní a pánevní končetina.
- Slabá, málo osvalená pánevní končetina.
- Kravský postoj, sudovitý postoj.
- Dovnitř, nebo příliš ven vytočené tlapy.
- Natažené prsty.
- Těžkopádná, neohrabaná, kolébavá chůze.

OSRSTĚNÍ:

Jezevčík krátkosrstý:

- Příliš jemná, řídká srst. Neosrstěná místa na sleších (kožené uši), jiná neosrstěná místa.
- Příliš hrubá, dlouhá srst.
- Kartáčovitý ocas.
- Částečně nebo v celé délce neosrstěný prut.

Jezevčík drsnosrstý:

- Měkká srst, ať krátká či dlouhá.
- Dlouhá, ve všech směrech od těla odstávající srst.
- Kudrnatá nebo vlnitá srst.
- Měkká srst na hlavě.
- Vlajka na prutu.
- Chybějící vous.

- Chybějící podsada.
- Krátkosrstost.

Jezevčík dlouhosrstý:

- Po celém těle stejnoměrně dlouhé osrstění.
- Vlnitá nebo rozježená srst.
- Chybějící vlajka na prutu.
- Chybějící převislá srst na sleších.
- Krátkosrstost.
- Silně pěšinkou rozdělená srst na hřbetě.
- Příliš dlouhé osrstění mezi prsty.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Velmi bázlivá nebo agresivní povaha.
- Předkus, podkus, zkřížený skus.
- Chybné postavení špičáků dolní čelisti.
- Chybění jednoho nebo více špičáků nebo jednoho nebo více řezáků
- Chybění jiného premoláru nebo moláru. Výjimky: Mezi vadami vyjmenované 2× P1, případně 1× P2 bez ohledu na M3.
- Odsazený hrudník.
- Veškeré vady prutu.
- Velmi volné lopatky.
- Překlubování v zápěstním kloubu.
- Černá barva bez pálení; bílá barva s pálením nebo bez pálení. Jiné zbarvení než vyjmenované mezi barvami.

Pozn.: Psi musí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata, která se nacházejí plně v šourku.